

بررسی راهکارهای الگوی توسعه منطقه 12 تهران جهت حفاظت از میراث فرهنگی در برابر زلزله و معرفی روش های بهسازی لرزه ای بناهای تاریخی با مصالح بنایی بر اساس نشریه 360

فاطمه مهدیزاده سراج¹، نیما ولی بیگ²، بهرام رضایی بنا³، انسیه موزن⁴

¹دانشیار، دکترای معماری، دانشگاه علم و صنعت ایران Mehdizadeh@iust.ac.ir

²استادیار، دکترای مرمت، دانشگاه هنر اصفهان N.valibaig@au.ac.ir

³مربی، کارشناسی ارشد زلزله، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردبیل B.rezayibana@iauardabil.ac.ir

⁴دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت و احیای بناها و بافتهای تاریخی، دانشگاه هنر اصفهان - 09147036373

Nc.moazzen@gmail.com

شهر پایدار شهری است که به جنبه های کالبدی و فیزیکی و توسعه ی بهینه آینده ی شهر توجه داشته باشد. در ایران اکثر شهرها دارای بافت تاریخی و دانه های ارزشمندی هستند که نیازمند این توجه اند. حفاظت از ثروت ها و میراث فرهنگی در گذشته امری آیینی شمرده می شد اما اکنون پس از گذشت سال ها با شکل گیری نظریات و تئوری های مرمت معماری این امر شکل تازه ای به خود گرفته است، به گونه ای که امروزه در طرح های توسعه ی شهری نیز به بافت ها ی تاریخی و دانه های ارزشمند آن تا حدودی توجه می شود. حوادث طبیعی از جمله زلزله از مواردی هستند که همواره موجودیت شهرها و میراث فرهنگی را تهدید کرده اند. به همین جهت برنامه ریزی جهت حداقل خسارت ناشی از این حوادث در شهرها در صورت وقوع لازم به نظر می رسد. این نوشتار برآن است تا پیشنهادات ارائه شده در طرح توسعه منطقه 12 شهر تهران را به عنوان تاریخی ترین بخش آن، برای حفاظت از میراث فرهنگی در برابر زلزله مورد بررسی قرار دهد و در ادامه و بر اساس موارد ذکر شده در نشریه 360، پیشنهاداتی جهت بهسازی لرزه ای ساختمان های تاریخی با مصالح بنایی در برابر زلزله ارائه کند. در پایان با بررسی موارد پیشنهادی و با رعایت محدودیت های استفاده از روش های مختلف جهت حفاظت از بناهای تاریخی گزینه های نهایی ارائه می شود.

واژه های کلیدی: بهسازی لرزه ای، طرح های توسعه، منطقه 12 تهران، حفاظت، میراث فرهنگی، نشریه 360